

תת"ע 102/07/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סמיר קרש, הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 102-07-16 מדינת ישראל נ' קרש סמיר

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
סמיר קרש - הנאשם

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב כשתוקף רישיונו פקע משנת 2007 בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 ונהיגה ברכב תוך שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם יליד 1967 בעל רישיון משנת 1987. לנאשם 133 הרשעות תעבורה קודמות מתוכן הרשעה אחת בעבירה של נהיגה בפסילה, הרשעה אחת בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע משנת 2013, 8 הרשעות בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה אינו מתאים לסוג הרכב בו נהג, 2 הרשעות בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית וכן הרשעות בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, עקיפות מסוכנות ואף נסיעה ברמזור באדום.

בגין הרשעותיו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ריצה הנאשם 9 חודשי מאסר בשנת 2006 ו- 6 חודשי מאסר בשנת 2008.

ביום 19.3.13 במסגרת תיק תעבורה 2942-07-12 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והושתו עליו: 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של 5 שנים והתחייבות על סך 5,000 ₪. תקופת המאסר המותנה מתחילה להימנות מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר ועל כן המאסר המותנה שהושת על הנאשם הינו בר הפעלה בתיק זה. גם ההתחייבות הינה ברת הפעלה.

לא הוצג עברו הפלילי אך מהתסקיר עולה כי יש לנאשם עבר פלילי שאינו ממין העניין.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 50 נשוי ואב לחמישה ילדים, שלושה מהם בגירים המסייעים בפרנסת המשפחה.

הנאשם טען כי ביום ביצוע העבירות סבל מכאבים וסחרחורות ונזקק לטיפול רפואי ולכן נהג לבית החולים. הנאשם שלל אפשרות שמצבו הבריאותי פוגע בכושר הנהיגה שלו. מאישור רפואי שהציג הנאשם עולה כי לנאשם יש בעיות בריאותיות שונות אשר אינן מפריעות לתפקודו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי אך מתקשה לעשות כן. אישיותו לא מגובשת וילדותית והוא נוטה להתנהגות אימפולסיבית.

מהתייחסות הנאשם לעבירות בתיק זה כמו גם מהתייחסותו לעבירות קודמות בהן הורשע חוזר ועולה דפוס מניפולטיבי, הפחתה מחומרת המעשים, נטייה לטשטש את הבעייתיות שבהתנהלותו והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים שלכאורה אין לו שליטה עליהם.

על כן נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה שיקומית.

טיעונים לעונש

המאשימה מבקשת להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר (מאסר של 6 חודשים תוך הפעלה במצטבר של המאסר המותנה של 8 חודשים), מאסר מותנה של 18 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 7 שנים, פסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, קנס והפעלת ההתחייבות בסך 5,000 ₪.

המאשימה בקשה לקחת בחשבון לחומרה את עברו התעבורתי המכביד של הנאשם, את העובדה שרישיונו פקע בשנת 2007 ולא חודש, את התסקיר השלילי ואת העובדה שלעבירה של נהיגה ללא רישיון הצטרפה עבירה נוספת של שימוש בטלפון המעידה על זלזול בחוק. לטענת המאשימה נוכח תקופת פקיעת הרישיון הארוכה יש להתייחס לנאשם כבלתי מורשה ועל בית המשפט להגן על הציבור מפני הנאשם.

לטענת המאשימה מתחם ענישה בעבירה של הנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף נע בין 15 ימי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, 6 חודשי פסילה עד 60 חודשי פסילה, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם בקש להאריך את המאסר המותנה ולהימנע מהפעלתו וכן ולהקל ככל הניתן בעונשו של הנאשם.

לטענתו לא מדובר בעבירות חמורות שכן הנאשם לא נהג בפסילה ולנוכח העובדה שלא מדובר בנאשם שלא הוכשר לנהיגה. כמו כן לטענתו רוב העבירות הקודמות בהן הורשע הנאשם הן טכניות.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שרישיונו של הנאשם פקע בשל חובות אותם הוא עושה מאמץ להסדיר לצורך חידוש הרישיון, במצבו הרפואי הקשה של הנאשם, בנכותו, בקשייו לפרנס את משפחתו ובמצבו הרפואי של בנו הסובל מעיוורון.

עוד בקש ב"כ הנאשם להתחשב בעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. לטענתו לא מדובר בתסקיר שלילי היות ועולה ממנו שהנאשם מבין ומפנים את חומרת מעשיו ומביע רצון לתקן את מחדליו.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

מי שנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך שכן לא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה מעולם בכלי הרכב בו נהג. במצב זה כלי תחבורה עלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד כל משתמשי הדרך (רע"פ 3149/11 **רסאם נ' מדינת ישראל**, מיום 15.5.11).

מי שנוהג פעמים רבות ללא רישיון גם לאחר שנתפס בידי שוטרים ואף נעדר ביטוח חובה לנהיגתו מעיד על עצמו כמי שמורא הדין אינו עליו. הדברים האמורים נכונים גם למי שנוהג ללא רישיון תקף משך שנים רבות.

כשירותו של הנאשם לנהוג לאחר זמן כה רב בו לא היה בידו רישיון תקף אכן מוטלת בספק, וכדברי כב' השופט ד' ורד בתת"ע (ת"א) 908-05-11 **מדינת ישראל נ' רג'ואן**, מיום 23.1.12:

"נהיגה ללא רישיון תקף שפקע לפני שנים רבות אינה מגלמת אך ורק עבירה טכנית. לשם חידוש הרישיון על הנאשם לעבור מבחן מעשי ועיוני היות וההנחה היא כי נוכח הזמן הרב שחלף, ההכשרה לנהיגה שקיבל בעבר אינה עוד אפקטיבית."

וראו עוד לעניין זה פל' (רמ') 165/07 **מדינת ישראל נ' סולטן**, מיום 9.7.09.

ישיון נהיגה תקף משך כמעט עשור נכון ליום ביצוע העבירות.

מתחם הענישה לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל עד שנה, תלוי בנסיבות ביצוע העבירה, בעבר התעבורתי והפלילי של הנאשם, בתדירות ביצוע העבירה, בשאלה אם המחדל הוסר ובנסיבות אישיות של הנאשם.

ברע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** מיום 18.12.13, נדון ערעורו של נאשם בעל עבר תעבורתי מכביד שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון שפקע בשנת 1999, ובנהיגה ברכב ללא ביטוח תקף. על הנאשם הושתו שנת מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, פסילה בפועל ל-4 שנים ופסילה על תנאי ל-6 חודשים. הערעורים שהגיש הנאשם על חומרת הענישה הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון נדחו.

בפסק דינו קבע כב' השופט סולברג כי רחמנות יתירה על מי שנוהג פעם אחר פעם ללא רישיון נהיגה היא אכזריות כלפי יתר עוברי הדרך, וכדבריו המתאימים למקרה דנן להפליא:

"אדרבה, העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה. המבקש נוהג משנת 1997, ומאז צבר לחובתו 28 הרשעות בעבירות תעבורה, מרביתן - בעבירות חמורות. מאז שנת 1999 - מזה 14 שנים - אין בידי המבקש רישיון נהיגה תקף; והוא בשל, ממשיך בנהיגה, חרף שלילת רישיונו 6 פעמים לתקופה כוללת של 112 וחצי חודשים. נתתי דעתי על האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר מצדיק מידה מסוימת של רחמים, אך בנסיבות הכוללות אין הצדקה להתערב בעונש שנקבע בגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה. המאסר לבטח יכביד ויקשה על המבקש, אב לשני ילדים קטנים... ברם, במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כימורא החוק אינו חלעליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואיננו מבוטח."

ברע"פ 5755/13 עודה נ' מדינת ישראל, מיום 13.11.13 נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ברישיון לא תקף משנת 1998, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא חגורת בטיחות וללא ביטוח. הנאשם בעל עבר תעבורתי הכולל 37 הרשעות קודמות ביניהן הרשעות בעבירות זהות ולא הושתו עליו בעבר מאסר על תנאי או מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל של 8 חודשים, מאסר על תנאי של 7 חודשים ל-3 שנים, קנס בסך 1,500 ₪, פסילה למשך 81 חודשים, תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו.

הערעור התקבל בבית המשפט המחוזי באופן שנקבע כי על אף שהעונש מצוי במתחם הענישה ההולם היה מקום להתחשב בעובדה שבעבר הוטלו על הנאשם עונשים קלים יחסית. לכן גם אם יש הצדקה לחומרת הענישה יש לעשות כן באופן הדרגתי ואין מקום להשית מאסר בפועל. בית המשפט קיצר את תקופת המאסר למשך 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות ותקופת הפסילה קוצרה ל- 65 חודשים. הערעור הנוסף שהגיש הנאשם על אורך תקופת הפסילה נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

בעפ"ת (י-ם) 59357-06-16 איליאסוב נ' מדינת ישראל, מיום 2.8.16 נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ- 6 חודשים, נהיגה ברכב שרישיונו פקע לתקופה של למעלה מ- 6 חודשים וללא ביטוח. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר תוך הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, מאסר מותנה למשך 7 חודשים, פסילה למשך 8 חודשים, תוך הפעלת פסילה מותנית של 6 חודשים במצטבר, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. לנאשם עבר מכביד הכולל 15 הרשעות זהות לעבירה בה הורשע. בית המשפט התייחס לעיקרון ההדרגתיות בענישה ולעובדה שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר וקבל את הערעור באופן חלקי וקבע כי את יתרת תקופת המאסר ירצה הנאשם בעבודות שירות.

בעפ"ת (חי') 21722-04-16 חסן נ' מדינת ישראל, מיום 17.7.16 נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה

כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ- 6 חודשים ובנהיגה ללא ביטוח. לנאשם הרשעות נוספות בעבירה דומה ואף הרשעה בעבירה של נהיגה בפסילה. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי של 6 חודשים בר הפעלה. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר מאחורי סורג וברח שרצו בחופף עם המאסר המותנה שהופעל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה של 29 חודשים כולל הפעלת פסילה על תנאי בת 5 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. נוכח התסקיר החיובי קבל בית המשפט את הערעור באופן חלקי וקבע שששת חודשי המאסר בפועל ירצו בעבודות שירות, ובנוסף הושתה שנת מבחן.

בעפ"ת (י-ם) 41801-05-16 **פתיחה נ' מדינת ישראל**, מיום 6.7.16 נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של נהיגה כשרישיון נהיגתו פקע ולא חודש יותר מ-10 שנים. למערער עבר מכביד ביותר הכולל 189 הרשעות קודמות ואין לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. על המערער הושתו 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. יודגש כי במקרה זה הייתה הקלה בעונש במידת מה משום שעקב טעות ששני תיקים אלו לא צורפו לתיקים אחרים בהם דינו של הנאשם קודם לכן.

בעפ"ת (מרכז) 18158-03-13 **חן נ' מדינת ישראל**, מיום 16.6.13, שאוזכר אליו הפנתה המאשימה, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ברשלנות ואי ציות לאור צהוב. לנאשם עבר תעבורתי ופלילי הכולל הרשעות בעבירות דומות. על הנאשם הושתו 15 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת 6 חודשי מאסר במצטבר, פסילת רישיון ל- 5 שנים, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתחייבות כספית.

בעפ"ת (ב"ש) 13767-06-15 **אבו קרעאן נ' מדינת ישראל**, מיום 6.7.15 הורשע הנאשם בשתי עבירות של נהיגה ללא רישיון שפקע 7 שנים קודם לכן, ובנהיגה במהירות מופרזת. לנאשם 53 הרשעות קודמות ביניהן בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה ולחובתו אף עבר פלילי. במסגרת גזר הדין הופעלו מאסרים על תנאי שהיו ברי הפעלה. בית המשפט גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר ו- 36 חודשי פסילה בפועל תוך הפעלת 4 חודשי פסילה על תנאי במצטבר. כמו כן חולטה התחייבות כספית והוטל קנס בסך 2,000 ₪. ערעור הנאשם התקבל על אף שבית המשפט סבר שהעונש נמצא במתחם הענישה היות ובית המשפט קבע שיש להחמיר את העונש באופן הדרגתי. כיון שבעבר הושתו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל בלבד, הופחתה תקופת המאסר ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונש המאסר על תנאי הופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר. סה"כ הושתו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. יתר הרכיבי הענישה נותרו ללא שינוי.

בתת"ע (פ"ת) 1752-04-14 **מדינת ישראל נ' גרמה**, מיום 12.3.15 הורשע נאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע 24 שנים קודם לנהיגתו ובנהיגה ללא ביטוח תקף. בית המשפט קבע כי היות ומשנת 2009 לא נרשמו לחובתו של הנאשם עבירות תעבורה והיות ומצבו הבריאותי קשה יש למקמו ברף הנמוך של מתחם הענישה. על הנאשם הושתו 10 חודשי מאסר על תנאי, 12 חודשי פסילה בפועל, 12 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1500 ₪.

העונש בתוך מתחם הענישה נקבע בהתחשב בתקופת פקיעת הרישיון, בהרשעות קודמות דומות ותדירותן. קריטריון רלוונטי נוסף הינו הדרגתיות הענישה. דהיינו יש לבחון מה העונשים שהושתו על הנאשם בעבר בגין מעשים דומים ולהענישו בהדרגתיות ביחס אליהם.

כאשר מדובר בנאשם שמעולם לא ריצה עונש מאסר וכשיש אינדיקציה לתהליך שיקומי יש נטייה להקל בעונש בדרך של עבודות שירות. עונש הפסילה נע בין ל 3 חודשים ועד לפסילה של כשנתיים, פסילה על תנאי, קנס ולעיתים אף התחייבות צופה פני עתיד.

כשמדובר בעבירה חוזרת שבגינה אף תלוי ועומד עונש מאסר בר הפעלה נע העונש המוטל בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים, שיכול וחלקם או כולם יבוצעו בחופף עם הפעלת המאסר על תנאי. (ראו פ"ל (ת"א) 9929-08-13 מדינת ישראל נ' שלום, מיום 11.3.14).

בקשת ב"כ הנאשם להאריך את עונש המאסר המותנה

הכלל הוא כי עונש המאסר יופעל והחריג הוא כי בית המשפט ימנע מלהפעילו אם ישנה הוכחה לכך שהנאשם שינה דרכיו והשתקם ממועד ביצוע העבירה והשתת עונש המאסר בפועל תגרום לו נזק ממשי שאף עלולה לפגום בשיקומו.

קיימים שלושה תנאים חלופיים להארכת המאסר על תנאי והם: עונש המאסר על תנאי הושת לפני למעלה מעשור, או שהינו בלתי מידתי ביחס לחומרת העבירה או אם הנאשם שינה דרכיו והשתקם ממועד ביצוע העבירה והשתת עונש המאסר בפועל תגרום לו נזק ממשי ואף עלולה לפגום בשיקומו [ראו ת"פ (ת"א) 3696/09 מדינת ישראל נ' צברי, לא פורסם (מיום 2.12.12) ובתת"ע (י-ם) 11-09-14 מדינת ישראל נ' בורנשטיין, לא פורסם (מיום 23.1.14)].

במקרה דנן לא מתקיים אף אחד מהתנאים כאמור. עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם הינו מדתי בשים לב למתחם הענישה ובשים לב לכך שהנאשם ריצה עונשי מאסר ארוכים בגין הרשעותיו הקודמות. כמו כן אין כל אינדיקציה לשיקום ואף קיימת על פי התסקיר חוסר בשלות לשיקום.

בקביעת העונש על בית המשפט לשים לנגד עיניו את הציבור שנתון לסיכון אם ישוב הנאשם לנהוג ללא רישיון תקף שנים רבות כשכשירותו לנהוג מוטלת בספק ובהעדר ביטוח לנהיגתו.

יפים לכאן דברי כב' השופטת קסלסי בפ"ל (י-ם) 86-07-12 מדינת ישראל נ' גאווי, מיום 17.2.13:

"על אף שאני רוצה מאוד להאמין לנאשם שלא יחזור לסורו, הוא יצטרך להוכיח זאת, רק לאחר שירצה עונש מאסר בתיק הנוכחי. בכל פעם שהנאשם עומד לדין והמאשימה דורשת מאסר בפועל, הוא עותר לרחמי בית המשפט על ילדיו התלויים בו, אולם הוא עצמו שוכח את אחריותו כלפיהם בעת שחוזר ועובר עבירות אלו. בנסיבות הללו לא מצאתי לנכון להאריך התנאים כי אם להפעילם" (פסקה 11 לגזר בדין).

לאור האמור החלטתי כי עונש המאסר המותנה יופעל.

העונש המתאים לנאשם

הענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ואף לאחר תיקון 113 לחוק העונשין שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיווידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

אני סבורה כי יש למקם את הנאשם ברף הגבוה של מתחם הענישה וזאת בשל עברו התעבורתי המכביד ביותר הכולל הרשעות 133 הרשעות ביניהן הרשעות רבות בעבירות זהות ודומות, עונש המאסר התלוי ועומד כנגדו, וכן לנוכח תקופת הפקיעה הארוכה.

דווקא עקרון ההדרגתיות בענישה מחייב ענישה מחמירה ונקיטה ביד קשה כלפי הנאשם שריצה בעבר מאסרים ארוכים מאחורי סורג ובריש שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את אותה עבירה.

לחומרה הבאתי בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה שבוצעה אגב שימוש בטלפון נייד, את עברו התעבורתי המכביד ביותר של הכולל הרשעות בעבירות זהות וכן בעבירות המעידות על מסוכנות נהיגתו, את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, את העובדה שריצה כבר מאסרים ארוכים ובכל זאת ממשיך באותו דפוס התנהגות ואת העובדה שלא הסדיר את רישיונו.

לקולא הבאתי בחשבון את מצבו הכלכלי והמשפחתי, את נסיבותיו האישיות ואת העובדה שהודה וחסך זמן שיפוטי.

הכלל הוא כי עונש המאסר יופעל במצטבר לכל עונש אחר או חלקו בחופף וחלקו במצטבר ואולם בנסיבות מקרה ובהתחשב בקשיי הנאשם ומשפחתו ובמצבו הרפואי העולה מהמסמכים שהוצגו במסגרת בקשות הדחייה ולאחר שמיעת עדותו של ד"ר עטיאס ומתוך מידת הרחמים אפעיל המאסר כולו בחופף.

נוכח מצבו הכלכלי והחובה להפעיל את ההתחייבות אמנע מהטלת קנס ותחת זאת אטיל התחייבות כספית נוספת.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 8 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש המאסר למשך 8 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 2942-07-12 מיום 19.3.13 בחופף.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן אזור התעשייה הצפוני רמלה, ביום 31.5.18 בשעה 9:00 כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טל': 08-9787336, 08-9787377.

2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף (למעט רישיון נהיגה שפקע מסוג ברירת משפט).

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.

הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה.

המזכירות תחשב מועד הפסילה מתום תקופת מאסרו.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. מורה על הפעלת ההתחייבות בסך 5,000 ₪ מתיק 2942-07-12. הנאשם ישלם את הסכום כאמור ב-20 תשלומים חודשיים החל מיום 31.5.18.

6. הנאשם יחתום היום על התחייבות על סך של 6,000 ₪, לפיה לא יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף (למעט רישיון נהיגה שפקע מסוג ברירת משפט).

וזאת למשך שנתיים מהיום. לא יחתום יאסר לתקופה של 30 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ח, 12 אפריל 2018, בנוכחות הצדדים.